

Sygn. akt VI U 379/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Lena Fremmel

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy M. C.

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. C.

od decyzji (...) w W. z dnia (...) znak: (...), z dnia (...) znak: (...), z dnia (...) znak (...), z dnia (...) znak: (...)

zmienia zaskarżone decyzje (...) w W. z dnia (...) znak (...), (...) znak: (...), (...) znak (...), (...) znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu M. C. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10 września 2017r. do 27 października 2017r.

Sygn. akt: VI U 379/17

UZASADNIENIE

M. C. złożył odwołania od czterech decyzji wydanych przez (...) w W.

Dnia 16.10.2017 r. złożył odwołanie od decyzji (...) w W. z dnia(...)znak: (...). W zaskarżonej decyzji organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2017 r. do 21.09.2017 r.

(odwołanie od decyzji ZUS z dn. 16.10.2017 r. – k. 1- 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odwołania od decyzji ZUS z dn. (...)znak: (...). W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wyjaśnił, że odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres ze względu na fakt, że odwołujący stał się niezdolny do pracy po upływie 14 dni od ustania ubezpieczenia.

(odpowiedź na odwołanie z dn. 03.11.2017 r. – k. 19 – 19 verte)

Pismem z dnia 20.10.2017 r. M. C. wniósł odwołanie od decyzji (...) w W. z dnia (...), znak: (...). W zaskarżonej decyzji organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 22.09.2017 r. do 03.10.2017 r.

(odwołanie z dn. 20.10.2017 r. – akta VI U 391/17, k. 1 – 4)

W piśmie z dnia 24.10.2017 r. M. C. wniósł odwołanie od decyzji (...) w W. z dnia (...), znak: (...). Odwołujący zaskarżył niniejszą decyzję w całości i wniósł o jej zmianę odnośnie przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04.10.2017 r. do 15.10.2017 r.

(odwołanie z dn. 24.10.2017 r. - akta VI U 391/17, k. 24 – 27)

(...) w W. złożył odpowiedź na odwołanie od decyzji ZUS z dnia (...)znak: (...) oraz od decyzji z dnia (...)znak: (...). Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości i dołączenie niniejszej sprawy do postępowania toczącego się pod sygn. akt: VI U 379/17. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wyjaśnił, że odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres ze względu na fakt, że odwołujący stał się niezdolny do pracy po upływie 14 dni od ustania ubezpieczenia.

(odpowiedź na odwołanie z dn. 13.11.2017 r. - akta VI U 391/17, k. 46 – 46 verte)

W dniu 31.10.2017 r. M. C. wniósł odwołanie od decyzji (...) w W. z dnia (...)znak: (...). W zaskarżonej decyzji organ rentowy odmówił odwołującemu zasiłku chorobowego za okres od 16.10.2017 r. do 27.10.2017 r.

(odwołanie z dn. 31.10.2017 r. – akta VI U 403/17, k. 1 – 4)

(...)w W. złożył odpowiedź na odwołanie od decyzji ZUS z dnia (...)znak: (...). Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz o dołączenie niniejszej sprawy do postępowania toczącego się pod sygnaturą akt: VI U 379/17. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wyjaśnił, że odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres ze względu na fakt, że odwołujący stał się niezdolny do pracy po upływie 14 dni od ustania ubezpieczenia.

(odpowiedź na odwołanie z dn. 21.11.2017 r. - akta VI U 403/17, k. 22 – 22 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący był zatrudniony w (...) w W. od 13.09.1982 r. do 31.05.2017 r. Wymiar czasu pracy odwołującego określony był jako pełny wymiar czasu pracy. W okresie zatrudnienia odwołujący wykonywał pracę na stanowisku hydraulika brygadzysty oraz technika. Stosunek pracy odwołującego ustał w dniu 31.05.2017 r. w wyniku rozwiązania jej przez odwołującego.

(świadczenie pracy z dn. 30.05.2017 r. – k. 4 – 5)

Odwołujący przebywał na zwolnieniach lekarskich w następujących okresach: od 23.05.2017 r. do 03.06.2017 r., od 03.06.2017 r. do 14.06.2017 r., od 15.06.2017 r. do 26.06.2017 r., od 27.06.2017 r. do 08.07.2017 r., od 08.07. do 19.07.2017 r., od 20.07.2017 r. do 31.07.2017 r., od 01.08.2018 r. do 13.08.2018 r., od 14.08.2017 r. do 25.08.2017 r., od 26.08.2018 r. do 08.09.2017 r., od 10.09.2017 r. do 21.09.2017 r., od 22.09.2017 r. do 03.10.2017 r. oraz od 04.10.2017 r. do 15.10.2017 r.

(kopie zwolnień lekarskich za okres od 23.05.2017 r. do 08.09.2017 r. i od 10.09.2017 r. do 15.10.2017 r. – k. 6 – 18)

Dnia 16.10.2017 r. lekarz chorób wewnętrznych wystawił odwołującemu zaświadczenie na okoliczność niezdolności do pracy odwołującego w dniu 09.09.2017 r.

(zaświadczenie lekarskie z dn. 16.10.2017 r. – k. 16)

(...) w W. wydał w dniu (...) decyzję, w której odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2017 r. do 21.09.2017 r.

Organ rentowy uzasadnił swoje stanowisko faktem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że tytuł odwołującego do ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 31.05.2017 r. Niezdolność do pracy od dnia 10.09.2017 r. do dnia 21.09.2017 r. powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego, co przesądziło o odmowie odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego we wnioskowanym przez niego okresie.

(decyzja ZUS z dn. 03.10.2017 r. – k. 6 akt rentowych)

(...) w W. wydał w dniu (...) decyzję, w której odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 22.09.2017 r. do 03.10.2017 r.

Organ rentowy uzasadnił swoje stanowisko faktem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że tytuł odwołującego do ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 31.05.2017 r. Nieprzerwana niezdolność do pracy odwołującego rozpoczęła się 23.05.2017 r., w trakcie trwania zatrudnienia i zakończyła się z dniem 08.09.2017 r. Niezdolność do pracy od dnia 10.09.2017 r. do dnia 21.09.2017 r. powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego, co przesądziło o odmowie odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego we wnioskowanym przez niego okresie.

(decyzja ZUS z dn. 10.10.2017 r. – k. 3 akt rentowych)

(...)w W. wydał w dniu (...) decyzję, znak: (...), w której odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04.10.2017 r. do 15.10.2017 r.

Organ rentowy uzasadnił swoje stanowisko faktem, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że tytuł odwołującego do ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 31.05.2017 r. Nieprzerwana niezdolność do pracy odwołującego rozpoczęła się 23.05.2017 r., w trakcie trwania zatrudnienia i zakończyła się z dniem 08.09.2017 r. Niezdolność do pracy od dnia 10.09.2017 r. do dnia 21.09.2017 r. powstała po upływie 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego, co przesądziło o odmowie odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego we wnioskowanym przez niego okresie.

(decyzja ZUS z dn. 18.10.2017 r. – k. 1 akt rentowych)

(...)w W. wydał dnia 23.10.2017 r. w sprawie odwołującego decyzję, w której odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16.10.2017 r. do 27.10.2017 r.

Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy podał, że z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że do dnia 31.05.2017 r. odwołujący był zatrudniony w (...). Odwołującemu odmówiono prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres ze względu na okoliczność, że nieprzerwana niezdolność do pracy odwołującego została orzeczona do 08.09.2017 r., zaś niezdolność do pracy z powodu choroby powstała po upływie 14 dni od rozwiązania przez odwołującego umowy o pracę.

(decyzja ZUS z dn. 23.10.2017 r. – akta rentowe)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy w postaci dokumentów z akt niniejszej sprawy. Autentyczność przedstawionych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu oraz nie była kwestionowana przez strony w trakcie postępowania. Mając to na względzie, Sąd uznaje ustalony na ich podstawie stan faktyczny za bezsporny.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była kwestia przyznania odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego w okresach: od 10.09.2017 r. do 21.09.2017 r., od 22.09.2017 r. do 03.10.2017 r., od 04.10.2017 r. do 15.10.2017 r. oraz od 16.10.2017 r. do 27.10.2017 r.

Zgodnie z treścią art. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – dalej: ustawa o świadczeniach, (Dz.U.2017.1368 j. t.). zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Dla przyjęcia, że odwołującemu należy przyznać zasiłek chorobowy za sporny okres koniecznym jest wykazanie, że odwołujący w tym czasie posiadał tytuł do ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z poglądem obowiązującym w doktrynie, zasiłek chorobowy, udzielany po przekroczeniu okresu objętego składką – w kontekście ogólnych zasad nabywania prawa do zasiłku chorobowego – jest świadczeniem wyjątkowym, przysługującym tylko osobom niepodlegającym ubezpieczeniu i to z tytułu zdarzeń nieobjętym ryzykiem ubezpieczenia chorobowego, skoro przyczyna utraty przez nie zarobków nie jest choroba, lecz zaprzestanie wykonywania działalności stanowiącej tytuł do ubezpieczenia. Zasiłek ten różni się zatem od zasiłku przysługującego w trakcie trwania tytułu ubezpieczenia nie tylko pod względem konstrukcyjnym (wymaganie wystąpienia co najmniej trzydziestodniowej niezdolności do pracy w krótkim czasie od ustania tytułu ubezpieczenia), ale również co do charakteru tego świadczenia w systemie świadczeń na wypadek choroby. Natomiast konstrukcja przesłanek „nienabywania” prawa do tego zasiłku pozwala na stwierdzenie, że ryzykiem chronionym jest niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, a także nowej działalności dającej źródło utrzymania, niemożność otrzymywania zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia emerytalnego, rentowego (A. Rzepecka – Gil, Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Komentarz, wyd. II, 2017 r., dostęp: LEX).

Jak również zostało przyjęte w doktrynie, warunkiem co do otrzymania zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego jest łączne wystąpienie następujących przesłanek:

- utrata zdolności do pracy z powodu choroby w czasie okresu ochronnego – niezdolność do pracy musi powstać nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego;
- niezdolność do pracy musi trwać co najmniej 30 dni – niezdolność ta nie może być przerywana, a zatem musi być orzeczona w ciągłości;
- posiadanie stosownego okresu wyczekiwania, tj. co najmniej 30 – dniowego – z wyjątkiem sytuacji, gdy zachodzą okoliczności uzasadniające prawo do zasiłku chorobowego bez zachowania tego okresu;
- brak okoliczności negatywnych, wykluczających nabycie prawa do zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego. (A. Rzepecka – Gil, Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Komentarz, wyd. II, 2017 r., dostęp: LEX).

Odwołania od decyzji ZUS z dnia: (...), znak: (...), (...), znak: (...) (...)znak: (...) oraz (...)znak: (...) okazały się zasadne ze względu na następujące okoliczności.

Konstrukcja przytoczonego powyżej przepisu wymaga dla przyjęcia, że ubezpieczonemu przysługuje zasiłek chorobowy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, łącznego spełnienia wynikających z treści art. 7 ustawy o świadczeniach przesłanek.

Z ustaleń dokonanych przez Sąd wynika, że niezdolność do pracy odwołującego powstała przed rozwiązaniem przez niego umowy o pracę z (...)w dniu 31.05.2017 r. Oznacza to, że do doznania urazu przez odwołującego doszło przed upływem 14 dni od ustania u odwołującego tytułu do ubezpieczenia chorobowego. Tym samym została przez odwołującego spełniona pierwsza przesłanka warunkująca otrzymanie zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego.

W niniejszej sprawie spornym było określenie czy niezdolność do pracy odwołującego miała charakter nieprzerwany. Jak wynika z załączonych do akt sprawy dokumentów, zwolnienia lekarskie zostały wystawione odwołującemu nieprzerwanie w okresie od 23.05.2017 r. do 08.09.2017 r. oraz od 10.09.2017 r. do 15.10.2017 r. Pomiędzy dniem 08.09.2017 r. a 10.09.2017 r. wystąpiła jednodniowa przerwa w zwolnieniach lekarskich wystawionych powodowi. Ze względu na tę okoliczność organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2017 r. do 21.09.2017 r., od 22.09.2017 r. do 03.10.2017 r., od 04.10.2017 r. do 15.10.2017 r. oraz od 16.10.2017 r. do 27.10.2017 r. Odwołujący przedstawił jednak w materiale dowodowym sprawy zaświadczenie lekarskie z dnia 16.10.2017 r. poświadczające jego niezdolność do pracy w dniu 09.09.2017 r. W toku postępowania organ rentowy nie odniósł się w żaden sposób do treści w/w zaświadczenia. Sąd miał na uwadze, że w/w zaświadczenie zostało wystawione odwołującemu przez lekarza tej samej specjalizacji, co zwolnienia lekarskie za okres od 23.05.2017 r. do 08.09.2017 r. oraz od 10.09.2017 r. do 27.10.2017 r. W ocenie Sądu ta okoliczność potwierdza trwającą chorobę odwołującego i nieprzerwaną okres jego niezdolności do pracy. Tym samym niezdolność do pracy odwołującego z dnia 09.09.2017 r. łączy się z okresem niezdolności do pracy odwołującego od 23.05.2017 r. do 08.09.2017 r. i od 10.09.2017 r. do 27.10.2017 r. Niezdolność do pracy odwołującego trwała niezaprzeczalnie dłużej niż 30 dni – jak bowiem zostało ustalone w toku postępowania, odwołujący przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od 23.05.2017 r. do 27.10.2017 r. Jednocześnie nie doszło do wyczerpania przez odwołującego przysługującego mu okresu zasiłkowego – odwołujący przebywał na zwolnieniu lekarskim łącznie przez 157 dni. Tym samym odwołujący spełnił również drugą z koniecznych do przyznania zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego przesłanek.

W ocenie Sądu odwołujący spełnił również trzecią z przesłanek warunkujących otrzymanie prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu do ubezpieczenia chorobowego. Odwołujący nabył prawo do ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia (...) w W., gdzie był zatrudniony od 13.09.1982 r. Jest zatem bezsporne, że pomiędzy rozpoczęciem przez niego pracy w (...) a powstaniem jego niezdolności do pracy, ze względu na którą odwołujący wniósł o zasiłek chorobowy, upłynął wymagany w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach okres 30 dni, po upływie których ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego.

Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodzą również żadne negatywne przesłanki, wykluczające nabycie prawa do zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego. Szczególnie odnosi się to do przesłanek z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach, dotyczących kontynuowania działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającej prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z tytułu choroby.

Jednocześnie Sąd nie zgodził się z twierdzeniem organu rentowego, że nastąpiła przerwa w okresach niezdolności do pracy odwołującego. Sąd miał na uwadze, że pomimo dołączenia przez odwołującego zaświadczenia o niezdolności do pracy w dniu 09.09.2017 r., organ rentowy nie odniósł się do tego faktu w wydanych przez siebie pismach. Organ rentowy nie zakwestionował w żaden sposób treści w/w zaświadczenia, nie wniósł również o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność, czy niezdolność do pracy odwołującego faktycznie miała charakter ciągły. W ocenie Sądu takie działanie organu rentowego w toku postępowania było wyrazem ignorowania niekorzystnych dla siebie dowodów.

Reasumując, odwołującemu M. C. przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10.09.2017 r. do 21.09.2017 r., od 22.09.2017 r. do 03.10.2017 r., od 04.10.2017 r. do 15.10.2017 r. oraz od 16.10.2017 r. do 27.10.2017 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.